

Vətən

Şaxta , sazaq az görməyən,
dumanında naz görməyən,
sən ömründə yaz görməyən
köçəri quşlar kimisən,
Vətən!

Asılmısan ha canından-
Dar ağacı tavanından.
Sən bəxtinin dabanından
soyulmuşlar kimisən,
Vətən!

Uzun, çox uzundu gecən,
yaranda duzundu gecən ,
Ahında qızındı gecən,
unudulmuşlar kimisən,
Vətən!

Bir vaxt Tanrı adsız imiş...
Deyirlər, deyirlər bizə
verib bədənini gedib.
...verib dəyirman daşını,
verib dənini gedib.

Addım-addım gəzib bizi,
öyrənib-öyrənib bizi.
Ürəyinə nəşə dammış,
verib dinini gedib.

Əlimiz vəli tutanda ,
şumda yorulub yatanda
verib əməyini gedib.

Gözsüz-gövdəsiz bizlərə
göz verib, gövdə verib,
dünya adlı ev də verib...

Gördük ağacı
sevindik,
gördük ulduzlar tacı,
sevindik.
...Ömrümüzün meracı,
verib göynəyini də gedib.

İslanıram təəssüfündə vaxtımın ,
Vaxtım mənə adım kimi baxdımı ,
Bilməyirəm sevincedimi , ahdımı
Tanrı .

Bu dünyadır...yüz oyanır, yüz yatır ,
Ömür, məni min ahına az batır!
...Hamıya bəs edir, hamıya çatır
Tanrı.

Ulduzlar Tanrının barmaqlarıdır...
Hələ də ağaclar payız qarır.
Taleyi gətirir, bizlə yarıyır
Tanrı.